

Божият СЛОВО

ГОДИНА XXIX, БРОЙ 02 (263) • 2019 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Тържествено влизане на Господ Иисус в Йерусалим

И когато се приближиха до Йерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Иисус изпрати двама ученици и им каза: Идете в селото, което е отсреща; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и Ми ги докарайте.

И ако някой ви каже нещо, отговорете: На Господа трябват; и веднага ще ги изпрати. А това стана, за да се сбъдне изреченото от пророка, който каза: „Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица”.

И така, учениците отидоха и направиха, както им нареди Иисус; докараха ослицата и ослето и намятаха на тях дрехите си; и Той седна върху тях. А по-голямата част от множеството разстлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя. А множествата, които вървяха пред Него и които идваха след Него, викаха: **Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господното име! Осанна във висините!**

ИИСУС ВЪЗКРЪСНА!

ИИСУС ще се ВЪРНЕ отново!

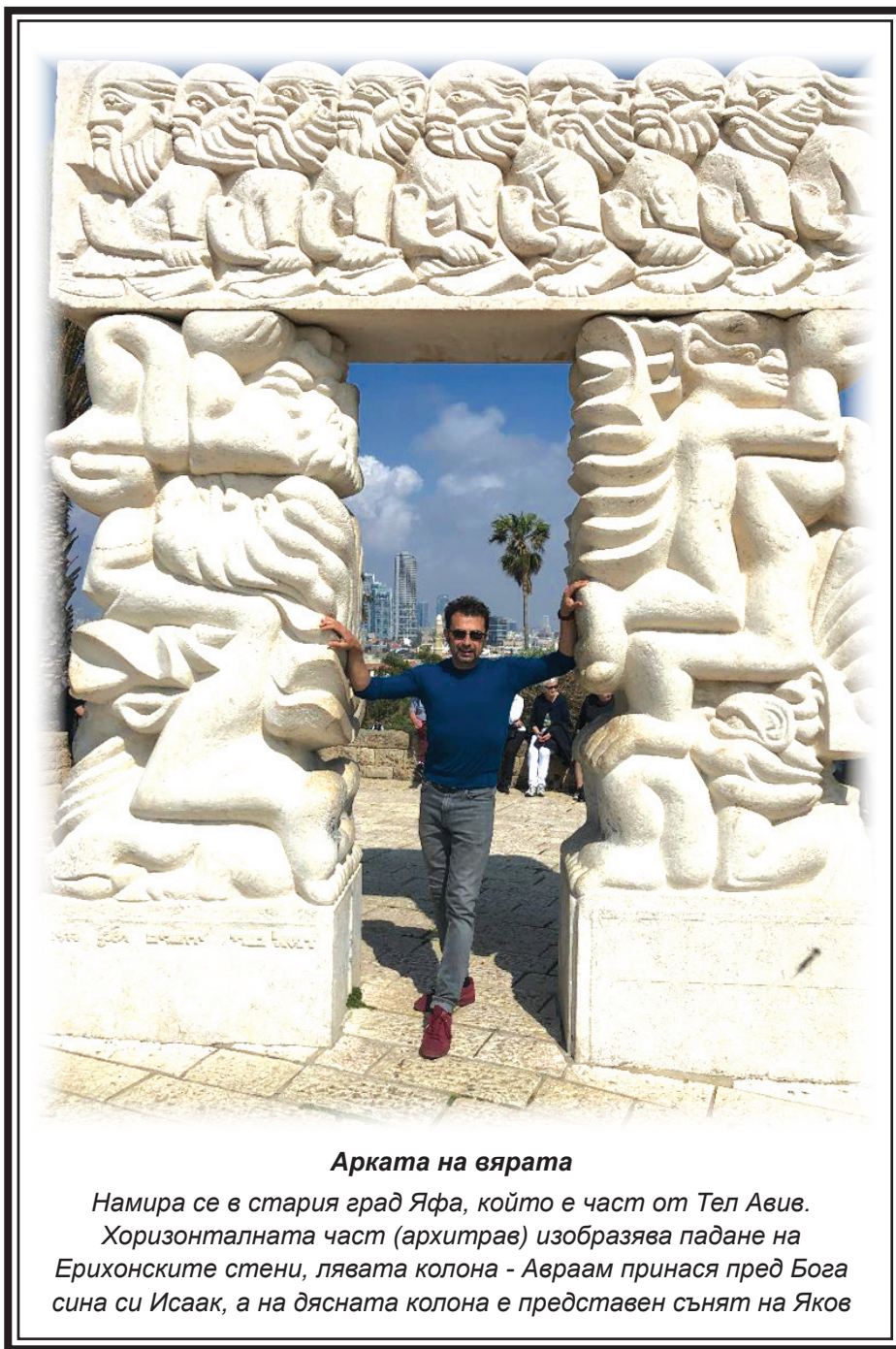
ТРИТЕ СТЬЛБА НА ВЯРАТА

„Яков, прочее, излезе от Вирсавее и отиде към Харан...” (Битие 28:10)

1. Вяра, когато си напълно безсилен.

Изглежда много естествено, все едно излизаш от дома си и отиваш до спирката на автобуса. Всъщност Вирсавее е в Юдейската пустиня. Юдейската пустиня за разлика от пустините, които си представяте, не е пясъчна, а с камънци в изобилие. Ние отидохме през м. март, в края на дъждовния сезон и тук-там имаше зеленина. Към Мъртво море и още по-надолу, в самата пустиня е чист камък, 35 градуса средна годишна температура. На всички места, където има питейна вода, се създават селища. Там някога Исаак е поставил шатрите си и е отгледал синовете си. Във Вирсавее (означава кладенец на Бога, който ни вижда) се случва знаменитата случка. Исаак е остарял и с намалено зрение бива подведен от сина си Яков и жена си Ревека. Бащата благославя по-малкия си син Яков вместо първородния си син Исаак. И това поражда голяма омраза в баткото. Той си обещава, че когато погребат баща им и като мине жалейката, ще убие брат си. Ревека разбира за това и за да не се раздели в един ден с двамата си сина (единият мъртъв, а другият убиец), изпраща Яков далеч да отиде в дома на дядо си Лавана. Така Яков няма да вземе съпруга от Хаанските дъщери.

Всичко това звучи като нещо естествено. Все едно се е качил на колата, пуснал е климатика, надул е радиото и тръгва към Харан. Това се случва преди 3 500 години. Тогава Яков не е имал нито

Арката на вярата

Намира се в стария град Яфа, който е част от Тел Авив.
 Горизонталната част (архитрав) изобразява падане на
 Ерихонските стени, лявата колона - Авраам принася пред Бога
 сина си Исаак, а на дясната колона е представен сънят на Яков

кола, нито магаре, нито камила. Тръгнал е пеша с една торбичка с храна и вода.

Хич не му е било лесно! Над 1000 км пътуване през пустиня със змии и скорпиони (Не обръщайте камъните, защото може да има змия или скорпион) и срещайки не особено дружелюбни хора. Без да има навигатор, без да знае какво го следва, къде ще замръкне, къде ще пренощува. Когато бяхме в пустинята, макар и да беше хладно, ни казаха: "Ако се отделияте не вдигайте камъни, защото е пълно със скорпиони и змии..", Ако в днешно време, когато е много по-индустриализирано и пак има скорпиони и змии, представете си какво е било в миналото! Не случайно Исус говори, че ще настъпваме на змии и скорпиони и няма да ни повредят. Обещанието на Бога е за неща, които могат да ни се случат всеки ден. Не някакви екстравагантни проблеми. Когато Исус говори и дава обещание на своите ученици, те Го

разбират по-различно, отколкото ние сега. По онова време да те ухапе змия или да те ужили скорпион, е като сега да те заболи зъб, толкова често може да се случи.

"И, като стигна на едно място, пренощува там, защото слънцето беше залязло; и взе от мястото един камък та го тури за възглавница, и легна да спи на това място. И сънува, и ето стълба изправена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качваха и слизаха по нея. И Господ стоеше над нея, и каза: Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраама, и Бог на Исаака; земята на която лежиш ще дам на тебе и на потомството ти. Твоето потомство ще бъде многочислено, като земния пясък; ти ще се разшириш към запад и към изток, към север и към юг; и чрез тебе и чрез твоеото потомство ще се благословят всички племена на земята. Ето, Аз съм с тебе и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тая земя; защото

няма да те оставя, докле не извърша това, за което ти говорих. А като се събуди Яков от съня си, рече: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел. И убоя се, и рече: Колко е страшно това място! Това не е друго освен Божий дом, това е врата небесна.. (Битие 28:11-17)

Вяра в нашата безнадежност! В този момент Яков имаше основателна причина да започне да се оплаква пред Бога. Целия Ад на земята се беше стоварил над него. Доскоро си живееше добре. Имаше си шатри. Имаше си майка, баща, овце, говеда, стада. Всичко му беше наред! А сега има само торбичка, малко вода и трябва да върви 1000 км! Животът му е застрашен. Може Исаак да изпрати хора по него и да го убият. Няма армия около него, няма защита. Сигурно му е била пресъхнала устата с толкова труден път - да катери от -300 метра до 1000 метра денivelация. Вместо да каже: "Господи, защо ми се случва това? С какво съм го заслужил? Не виждаш ли в каква ситуация се намирам? Какви народи, какво потомство? Аз ако оцелея ще е голямо нещо..", той взе решение да се довери на Бога, в неговата тотална безизходница.

В нашата невъзможност Бог е в пълен контрол, говори директно от небето, когато имаме нужда, когато нищо не зависи от нас. Когато сме изцяло в Неговата ръка. "На сутринта, като стана Яков рано, взе камъка, който си беше турил за възглавница, изправи го за стълб, и изля масло на върха му.. (Битие 28:18)

Това показва, че Яков се е доверил на Бога! Маслото беше изключително ценно. Носеше малко, колкото може да носи човек пешеходец. И това можеше да реши неговото оцеляване, но той осъзна, че Господ е на това място и направи жертва. Изливането на масло в този случай е да жертваш на Господа, в знак на доверие към Него. В този момент Яков разбра, че Господ го подкрепя и му дава Своята дума.

"И наименова онова място Ветил; а преди името на града беше Луз. Тогава Яков се обрече и каза: Ако бъде Бог с мене, и ме опази в това пътуване, по което отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека, така щото да се завърна с мир в бащиния си дом, тогава Господ ще бъде мой Бог, и тоя камък, който изправих за стълб, ще бъде Божий дом; и от всичко, що ми дадеш, ще дам десетък на Тебе.. (Битие 28:19-22)

От едната страна на стълбата виждаме Бог в цялата Му слава, ограден от цялото небесно войнство, ангели Му прислужват. От друга страна, Яков в неговата мизерия, в неговата нужда, в неговата безизходница. Бог изпраща знак, видение и казва: "Довери Ми се, защото Аз имам план за тебе!.. Макар, че тук говори за физическо оцеляване. Много от нас ще кажат: "Аз не съм преживял такова неща, горе-долу се справям с живота. Не съм бил в такава ситуация да нямам ядене, подслон. Не съм страдал от никакви болести на живот и смърт, като че ли е малко далечно от мен.."

Господ прави аналогия в Новия завет с тази стълба и намира един човек в неговата духовна нищета. В Евангелие от Йоана, 1 глава четем: "Филип намира Натанаила и му казва: Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в Закона, и за Когото писаха пророците, Исуса, Йосифо-

вия син, Който е от Назарет. Натанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди и виж., (Йоана 1:45, 46)

Назарет, този незначителен градец, се е славел като място на най-големите тарикати и престъпници в Израел. Станал е като нарицателно - от Назарет не може да излезе нещо добро, това е мафиотски квартал. В днешно време славата на Назарет е същата. Натанаил въпреки всичко тръгва и отива при Исус. "Господ се вглежда в него и му казва: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина. Натанаил му каза: Отгде ме познаваш? Исус в отговор му рече: Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата., (Йоан 1:48)

Това съкрушава Натанаил. Сърцето от камък се строшава, защото под смокинята разговора с Бога не е бил много лицеприваен. Бил е нещо като духовното състояние на Яков в пустинята. Плакал е пред Бога, бил е в отчаяние. Как го разбираме? Защото Натанаил каза: "Учителю, Ти си Божий Син, Ти си Израилев Цар. Исус в отговор му каза: Понеже ти рекох, видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш.,

Тогава Исус изрича думи, които много приличат на видението на Яков: "И рече му: Истина, истина ви казвам, отсега ще видите небето отворено, и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син., (Йоан 1:51)

Божият Син обясни на Натанаил: „Аз те видях под смоковницата, Аз съм отворената врата. Аз знам твоята душевна нищета, в която се намиращ. Знаем вика на сърцето ти и знам, че си в безизходица, но щом си повярвал това, което ти казвам, много повече ще видиш.,

Вярата в нашата безизходица не е само когато ни свършат парите, не само когато ни дадат тежка диагноза. Не само когато физически се чувстваме много зле, а и когато духът ни, душата ни са омаломощени, ограбени, унищожени.

Този пръв стълб от статуята на вярата е вертикален. Бог вижда сърцето, нуждата, състоянието. Изпраща директен отговор.

2. Вярата в твоята недостатъчност

Вярата, когато силите са недостатъчни. Средствата са недостатъчни, вярата ни е недостатъчна. Първото беше пълна безизходица, във втория случай имаме нещо. Имаме обещание, имаме някакъв ресурс, но изправяйки се пред проблема, той изглежда непреодолим с нашите средства и възможности.

Ерихон беше първия град, който трябваше да бъде превзет от израилтяните, водени от Исус Навиев. В днешна Йордания, от другата страна на Мъртво море има планини. Възвишенията са Ермонските хълмове, от които може да се види къде Господ е показал на Мойсей Обетованата земя, но не е позволил той да влезе в нея. Оттам прекрасно се вижда град Ерихон. Той е най-ниският град на планетата, 300 метра под морското равнище. И до днес извира извори със сладка вода, град оазис. Оазис, където е постоянно топло и има източници на питейна вода, мечта на всеки. Растат страхотни палми с едри фурми.

"А Ерихон беше заключен и затворен поради израилтяните; никой не излизаше и никой не влизаше. И Господ рече на Исуса: Ето, предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните му и храбри мъже. Ходете, прочее, около града, всички военни мъже, и обиколете града веднъж; така да правиш шест дена. И седем свещеника нека носят пред ковчега седем гръмливи тръби; и на седмия ден обиколете града седем пъти, и свещениците нека свирят с тръбите. И когато засвири продължително с гръмливата тръба, като чуете гласа на тръбата всички люде да извикат с гръмлив глас; и градската стена ще падне на мястото си, и людето нека вървят всеки право напред. (Исус Навиев 6:1-5)

Господ дава на израилтяните ясни насоки. Кога какво да правят и какво да не правят. Когато обикалят шест дни, да не викат, да не се чуе глас от тях, да не хулят, да не се заканват, да не се присмиват, да не се заяждат. Шест дена пълно мълчание и по точно определен начин, точно определен сценарий.

Бог дава стъпките на вяра. Не просто да повярваш еднократно, а да ходиш с вяра и да изпълняваш това, което Той иска от тебе. Може да кажеш - няма никаква военна логика във всичките тези действия. Да обикаляш укрепен град, който има в себе си източници на вода, има достатъчно храна да изкара години напред и силна войска. Местните жители са в града, и в оазиса, а израилтяните са в пустинята. В Юдейската пустиня са достатъчни няколко часа без вода, за да се дехидратиращ и умреш през лятото. Господ им даде методологията, която да следват. И тази методология не е логичната. Не е писана от римски пълководци и няма да

Мозайка „Дървото на живота“ и надпис „Благословен мир от най-стария град в света Ерихон“

я видите в никой учебник по военна тактика. Господ искаше да се доверят в ежедневното ходене с Него. Можеха да пробват да завземат града със силите, които имаха. Можеха да шурмуват портите, стените. Можеха да се опитат да направят пробив някъде, но Бог им каза: Не вашата тактика, не вашите начини, не вашата недостатъчност. Моя метод ще използвате.

Какво означава това в днешно време? Ние имаме нашия капацитет, нашите достижения, нашите средства, образование, познати, семейство. Но стигаме до лимита на нашите въз-

П-р Владимир и Борислава пред част от макета на град Ерихон

можности и знаем, че има повече от това. Тогава Господ ни предизвиква - "Ще започнеш ли да правиш компромиси, както всички около теб или ще следваш Моя метод? Ще правиш ли бизнес с компромиси, с лъжи, кражби или ще го направиш, както Аз ти казвам? Ще си избереш ли партньор за живота, както всички го правят или ще слушаш Моя глас? Ще се научиш ли да Ми се доверяваш? Ще отидеш ли там, където Аз те водя, или ще следваш амбицията си?,"

Вторият стълб на вярата е да се доверим на Бога в нашата недостатъчност.

Понякога има моменти, в които знаем Божията воля и какво Той иска от нас, но нямаме идея как точно ще се случи. Тогава Бог идва с детайлите. Ясно и точно описани действия.

Гаранцията за победа не е от правилната тактика, а от Бога.

Ерихон е първият град от Обетованата земя, който Бог предаде в ръцете на израелтяните. Трябва да знаем, че Господ не се задоволява и не се радва на остатъците. Иска най-доброто, защото Той ти дава най-доброто.

Това се отнася и до първаците от нашия доход. Господ има методи, има начини за решение на проблема и това не винаги кореспондира с нашето мислене. Понякога си казваш: "Най-логично е да кажа това и да направя онова, да стъпя наляво или надясно, но Господ казва: Точно обратното ще направиш.,, Ние сме водени от Святия Дух.

В Евангелие от Матей 14 глава четем за буря. Учениците са в лодката, блъскана от вятъра и вълните. Исус Го няма, останал на брега да се моли. Как ще дойде Исус при тях, никой не знае. Изведнъж виждат призрак, който ходи по водата. Апостолите извикват от страх.

"А в четвъртата стража на нощта Той дойде към тях, като вървеше по езерото. И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и думаха, че е призрак, и от страх извикаха. А Исус веднага им проговори, казвайки: Держайте! Аз съм; не бойте се. И Петър в отговор Му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата. Той рече: Дойди. И Петър слезе от ладията и ходеше по водата да иде при Исуса. Но като виждаше вятъра силен, уплаши се и, като потъваше, извика, казвайки: Господи избави ме!,"

(Матей 14:22-31)

Петър искаше да изпълни това, което Господ му каза: Дойди (Ела)! И започна добре, но продължи по плът. "И Исус веднага простря ръка, хвана го, и му рече: Маловерецо, защо се усъмни?," До момента, в който вършим нещата с Божия метод, вълните, водата става твърда под нас, нещата се случват. В момента, в който погледнем на обстоятелствата и кажем: "Не, няма логика, тука ще потъна, много съм уязвим и се отдалечим и извършим нещо, което не е спрямо Негова воля, наистина можем да потънем.,,

"Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне крепости. По-неже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа.,, (2 Коринтяни 10:3-5)

Нашите оръжия са вярата, молитвите, действията, базирани на Неговото Слово.

Пастор Владимир Владимиров

Българският флаг се развява на корабчето „Магента Авраам“ с капитан - българинът Станислав в Галилейското езеро

ПЪРВОСВЕЩЕНИЧЕСКАТА МОЛИТВА НА ИСУС ХРИСТОС

Исус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти, както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

А това е вечен живот, да познаят Теб, единственият истинен Бог и Исус Христос, Когото си изпратил.

Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.

Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

И не само за тях се моля. но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и Аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; Аз в тях и Ти в Мене, да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен.

(Ев. Йоан, гл. 17)

ЦЪРКВАТА в град БОЖУРИЩЕ с нова зала

На 7 април т.г. беше открита новата зала на църква "Дом на радост" в гр. Божурище. Служители са презвитер Петър Асенов със съпругата си Цветелина (на синтезатора) и сина им Захари (с китарата).

Всички присъстващи хвалиха Бога и отправиха молитви с вяра за благословение на жителите и управата на града. Празникът завърши с богата почерпка.

Богослужения
четвъртък от 18:30 ч.
неделя от 18 ч.
гр. Божурище
ул. "Захари Стоянов" №2,
спирка "Парк Орлите"

СЪБОТА 17:30 Ч.

 Надежда
за България

МЛАДЕЖКО СЛУЖЕНИЕ

ПОЪЕЧЕ ОТ ДОКОСЪАНЕ

*“И веднага накара учениците Си да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна към Витсаида, докато Той разпусне народа. И след като се прости с тях, отиде на хълма да се помоли. И когато се свечери, ладията беше всред морето, а Той самичък на сушата. И като ги видя, че се мъчат, като гребат с веслата, защото вятърът им беше насрещен, около четвъртата стража на нощта дойде при тях, като вървеше по езерото; и щеше да ги отминне. А те, като Го видяха да ходи по езерото, помислиха си, че е призрак и извикаха; защото всички Го видяха и се смутиха. И веднага Той им проговори, като им каза: **Дерзайте! Аз съм, не бойте се!** И влезе при тях в ладията, и вятърът утихна; и те много се слисаха. **Защото не бяха разбрали чудото с хлябовете, но сърцата им бяха закоравели.**”* (Ев. Марко 6:45-52)

Това се случва непосредствено, след като Иисус нахрани 5-те хиляди. Учениците се връщаха от “служба” и току-що бяха видели и изпитали чудесата на Бог. Но в момента, в който се качиха на ладията сякаш всичко това се изпари.

“И други паднаха между тръните; и тръните пораснаха и ги заглушиха, та не дадоха плод.”

(Ев. Марко 4:7)

“Посяното между тръните са онези, които са слушали словото;

но светските грижи, примамката на богатството и пожеланията за други работи, като влязат в тях, заглушават словото, и то става безплодно.”

(Ев. Марко 4:18-19)

Понякога и нашето сърце е почва пълна с тръни. Идваме на църква, молим се, Бог ни отговаря, Светият Дух ни докосва, но като излезем, всичко изчезва.

Сякаш очакваме, че Бог е само в църквата. Но Той ни предизвиква днес да потърсим повече от само докосване по време на хваление. Повече от само кратковременно развълнуване от Словото.

Когато за първи път усетих Божието присъствие, исках всеки път да го чувствам физически. Исках това чувство да се засилва.

И се молах на Бог да ме качи на следващото ниво. Той обаче ми каза нещо, което ме изненада. Каза ми: “Не търси просто докосване”. Тогава ме качи на следващото ниво на разбиране на Неговото присъствие. Неговото присъствие не е са-

мо гъделичкане или огън, минаващ през тялото ти.

Бог иска да бъде нашият Чудотворец всеки ден, във всяка ситуация ние да очакваме чудо. Искане да носим Неговото присъствие и тогава чудото ще се превърне в естествена част от нашия християнски живот. Когато Исус изпрати 12-те, Той им даде сили за всички знамения.

“И като отивате, проповядвайте, казвайки: Небесното царство наближи. Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очистявайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте.”

(Ев. Матей 10:7-8)

Всички тези знамения ще ни следват, но ние трябва да сме в готовност за благовестие.

Не трябва да очакваме среща с Бог само в църквата. Трябва да Го носим навсякъде, където сме. Да Го занесем на всички.

Когато ходим с Него всекидневен и се съберем заедно на служба, Божието присъствие ще слиза толкова осезаемо, че няма да има нужда да чакаме някой със “специално служение” да идва. Святият Дух ще пада толкова мощно, че хората в съседните блокове ще го усетят и ще се спасят.

Мишел Цветкова

ЧЕТЕТЕ ЛИ БИБЛИЯТА?

1. Колко са блаженствата, описани в Матей 5 глава?
а) 7; б) 10; в) 9; г) 6
2. Как се казва бащата на Йосиф?
а) Яков; б) Матан; в) Ахим; г) Елеазар
3. Кое име се превежда от еврейски на български „Бог с нас“?
а) Исус; б) Йоан; в) Христос; г) Емануил
4. Какво ще стане с “чистите по сърце” според Матей 5:8?
а) Те ще видят Бога; б) Ще имат много приятели; в) Те ще се наситят; г) Ще им се покаже милост
5. Какво мислеше за Исус цар Ирод, когато разбра за Него в Марко 6:14?
а) Че е един от пророците; б) Че е бунтовник; в) Че е възкръсналият Йоан Кръстител; г) Че е еретик
6. От какво беше облеклото на Йоан Кръстител?
а) От вълна; б) От лен; в) От коприна; г) От камилска козина.
7. Къде ще бъде сърцето ти според Матей 6:21?
а) При любимия човек; б) При семейството ти; в) При Бога; г) При съкровището ти
8. От кого сме много по-скъпи според Матей 6:26?
а) От полските зверове; б) От небесните птици; в) От горските цветя; г) От ангелите
9. От какво беше болна тъщата на Петър в Матей 8:14?
а) От проказа; б) От треска; в) Беше ослепяла; г) От малария
10. Как се казва братът на Симон-Петър?
а) Яков; б) Андрей; в) Юда; г) Симеон
11. Какво направи Исус първо на сутринта, след като изцери тъщата на Петър според Марко 1?
а) Отиде да се моли; б) Изцеряваше болни; в) Проповядва в синагогата; г) Поучаваше учениците си
12. Защо Исус изцери паралика, когото спуснаха през покрива според Марко 2?
а) Защото е добър; б) Защото му беше роднина; в) Защото Бог Отец така му нареди; г) Защото видя вратата им
13. Как е името на първосвещеника, споменат в Марко 2:26?
а) Авиатар; б) Анна; в) Захарий; г) Давид
14. Какво поиска сатана в последното си изкушение към Исус в пустинята?
а) Исус да превърне камъните на хляб; б) Исус да се отрече от Бог Отец; в) Исус да му се поклони; г) Исус да скочи от храма

11-а; 12-а; 13-а; 14-а.

Отговор: 1-а; 2-а; 3-а; 4-а; 5-а; 6-а; 7-а; 8-а; 9-а; 10-а;

МОЛИТЪЕНА
ТЕЛЕФОННА

ЛИНИЯ

Можете да се
обаждате за молитва
и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

БОГ ПАЗИ И БЛАГОСЛАВЯ НАШИТЕ ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ

Запознайте се с Хоуп (зайчето от снимката). Той е нашият домашен любимец и ни дарява с радост и любов всеки ден.

Беше неделя и както обикновено го бяхме пуснали да се разхожда, но целият ден той се държа много мудро и флегматично. Вечерта решихме да го приберем в клетката, при което той не оказа никаква съпротива (обикновено доста яки къчове си бие). Веднага го заведохме на ветеринар. Докато стигнем, той вече не можеше да си движи краката, но слава Богу, беше приет веднага в денонощната клиника. На сутринта вече имаше диагноза - паразит в мозъка и му даваха му 50 процента шанс за оцеляване.

На следващия ден звъннах да проверя как е, отговориха ми, че няма подобрение. По-късно получих обаждане с думите: "Зайчето почина". Разбира се, последва ця-

ла кофа сълзи. Тръгнахме за ветеринарната клиника изключително обезсърчени, но по пътя просто си казах: „Боже, само Ти можеш да направиш чудо!“

Пристигнахме в клиниката и помолихме да ни дадат клетката. Ветеринарят ни попита: "Чакайте, вие за кое зайче сте?". Обяснихме му, че сме за кафявото, той ни изгледа с почуда и каза: "Ама то е добре, всичко е наред с него!" Оказа се, че са прикачили нашите документи към друго зайче.

В този момент осъзнахме колко велик е Бог! Макар в нашето съзнание през последните 40 минути зайчето да си беше отишло и последната ни надежда се осланяше на Бог, метафорично казано, то възкръсна. Сигурно се чудите защо толкова шум за едно зайче, но за нас то има същата емоционална стойност като всеки един друг домашен любимец.

В следващите дни Хоуп се подобри значително и се възстанови напълно. Сега е въкъщи сред нас и ни дарява със своята любов. Когато го погледна, всеки път се сецам за чудото, което Бог направи за него и за нас.

Бъдете насърчени и не забравяйте, че колкото и да е трудно, колкото и да е невъзможно нещо, дори да сме пред свършен факт, Бог има последната дума. Потърсете Го!

Дани Цветков

НЕДЕЛЯ
11:00 Ч.

Дейско служение

ПРОЛЕТНА ВАКАНЦИЯ

в Църквата

Кака Йоанна

Църква "Дом на радост", ж.к. Люлин 8, ул. "Гоце Делчев"

На 6 април се състоя детски празник. Кака Йоанна и водещият батко Мони подготвиха и забавляваха децата с интересни състезателни игри.
Смях, закачки, награди! Разбира се и лакомства! Децата – най-ценният Божий подарък!

Батко Мони

На 4 март т.г. заедно с моя син Мони и приятели решихме да се качим на Боровец и да покараме ски. Беше чудесен слънчев ден, нямаше много хора, не се чакаше на лифтовете. Всичко беше чудесно. Решихме да се разделим и да караме на различни писти.

Аз карах сама. Не разбрах как се хлъзнах, загубих равновесие, ската ми се заби в снега и не се откопча. В резултат рязко ми се сгъна кракът и се чу пук. Стана ми лошо, изпитах голяма болка. Продължих по гръб да се плъзгам по пистата. Когато спрях, не знаех дали кракът ми не е счупен. Видях, че видимо не е. Изправих се и със сетни сили се спуснах до долу. Коляното ми се поду, не можех да го сгъвам. Прибрахме се

в София. Предстоеше ми ски-състезание в работата ми. С моя съпруг решихме да отидем до „Пирогов“ да разберем какво е състоянието ми.

След разчитането на снимката и пробване на крака ми, докторът ми каза: „Не чувствам твоята предна кръстна връзка. Трябва да направим ядрено магнитен резонанс, за да се види какво е станало вътре в коляното. Има голям кръвоизлив и не се вижда“.

След няколко дни имах записан час за ЯРМ. Когато излезе резултатът, докторът ме извика и ми каза: „Положението не е добро, имате скъсана предна кръстна връзка“. В този момент физически ми стана лошо! Вече бях започнала да проучвам както означава това и как се лекува. Разбрах, че ми предстои операция, следвана от 6 месечен

период за обездвижване и след това раздвижване. В този момент на изпитание и диагноза, заедно със съпруга ми взехме решение да повярваме на Бог за моя крак.

Прочетохме Езекил 37:4-6 **„Пак ми рече: Пророкувай над тия кости и речи им: Сухи кости, слушайте Господното слово. Така казва Господ Иеова на тия кости: Ето, ще направя да влезе във вас дух та ще оживеете; ще туря и жили върху вас, ще ви облека с меса и ще ви покрия с кожа, и като туря дух у вас ще оживеете; и ще познаете, че Аз съм Господ.“** Приехме това слово буквално, че Господ може да създаде нова предна кръстна връзка! „Той взе на себе Си нашите немощи, и болестите ни понесе“.

(Матей 8:17)

В молитва и с благодарност вярвахме за моето изцеление. Междувременно успях да запиша преглед при още един добър доктор. Докато чаках да дойде времето за прегледа, изповядах: „В раните на Иисус аз съм здрава“.

И така отидох на преглед. Докторът внимателно разгледа ЯРМ и диагнозата ми и започна да тества кратата ми. Каза: „Виждам, че на снимката липсва предна кръстна връзка, но кракът се държи различно. Има стабилност, няма да предприемаме операция, ще изчакаме и след 2 седмици отново на преглед“. И така той изписа 2 лекарства. След 2 седмици отново отидох на преглед и докторът ми казва, че коляното ми сега има предна кръстна връзка.

Господ е добър и иска да ни изцели! Той е верен! Не се съмнявай, приеми словото на Иисус: „Искам; бъди очистен, изцелен, благословен“.

Борислава Владимирова

Важно ли е семейството?

Семейството и партньорът са втори по важност след Бога; по-важни от всички останали и всичко останало.

Бог очаква всеки да заемем своето правилно място - мъжът като духовен водач и любящ и грижовен съпруг, а жената като съпруга, която уважава и следва своя мъж.

Никой не е по-важен за вас от съответно съпруга или съпругата ви. Нито родители, нито близки, нито приятели, нито колеги, нито дори деца. В основата на семейството са уникалните взаимоотношения между мъжа и жената, каквито те не биха могли и не би трябвало да имат с никой друг. Ето защо, освен вярата в Христос, в живота няма нищо по-стойностно от семейството.

Нито учение, нито кариера, нито хобита, нито каквито и да било каузи не са по-смислени, по-значими или по-ценни.

Направете от партньора си своя най-близък човек

Бъдете открити и искрени един с друг и не се лъжете. Уважавайте се и се подкрепяйте във всичко. Не просто се информирайте или инструктирайте един друг, но общувайте помежду си. Не само разказвайте и занимавайте със своите неща, но и се изслушвайте и отдавайте внимание на това, което вълнува другия. Поставете си за цел да се опознаете.

Направете човека до себе си своя най-добър приятел и бъдете за него такъв. Изградете доверие помежду си и не позволявайте на никого да го разрушава.

Споделяйте всичко

Споделяйте радостите и хубавите моменти. Споделяйте своите успехи и заедно се радвайте на тях. Споделяйте и трудностите. Не се обвинявайте, а заедно търсете Божията подкрепа и водителство като се молите един за друг

П-р Емануил и Силвана Тотев

и заедно. Споделяйте материалните блага. Думата ‚мое‘ разделя, думата ‚наше‘ сплотява.

Няма значение кой работи, кой какво работи и колко изкарва, защото всичко е общо. Има значение дали всеки със своите възможности се труди и допринася пълноценно за семейството, както в дома или извън него.

Споделяйте леглото си един с друг, но не и с други хора. Бъдете верни един на друг. Прекалената близост и фамилиарничене с други хора обижда и наранява. Споделяйте, но не обсебвайте. Не забравяйте, че другият е отделна личност и има нужда от лично време и лично пространство.

Всичко у вас да става с любов
Казвайте си, че се обичате.

Тук искам да попитам кога за последно казахте на човека до себе си „Обичам те! Красива си! Гордея се с теб! Умен си! Възхищавам ти се!“

Не само го казвайте, но и показвайте с жестове на внимание и приятни изненади, както и с грижа, съвет, помощ и подкрепа. Кога за последно прегърнахме, погалихме, целунахме, без да очакваме да последва нещо в спалнята. Просто така, защото обичаме другия и ни е приятно да сме с него или нея и да го усещаме близо до себе си. Научете се не да очаквате и да изисквате да получите любов, а се изпреварвайте да проявявате любов един към друг, като използвате всяка възможност за това. Дарявайте си усмивка, блага дума, лас-

ка. Защото най-ценният подарък не са скъпите бижута или други вещи, с които бързо се свиква, а доброто отношение. Но не от време на време, а ежедневно. Апостолът ни съветва на друго място всичко у нас да става с любов.

Любовта е търпелива и блага. Тя не завижда, не се хвали, не се възгордява и не е груба и егоистична. Любовта не е избухлива и злопаметна. Тя не се радва на злото, а споделя радостта от истината. Любовта винаги търпеливо приема всичко, винаги вярва, винаги се надява и винаги устоява. Любовта никога няма да свърши...

И така, в живота на човека остават тези три неща: вяра, надежда и любов; и най-велика от тях е любовта. (I Коринтяни 13:4-8, 13)

Христос воскресе!

За мнозина посетители Старият град е Ерусалим. За трите големи монотеистични религии – юдаизма, християнството и ислямът – той е един от най-свещените градове. Прекъсващи масивните градски стени от XVI в., които Сюлейман Великолепни изгражда върху римски руини, осем укрепени порти осигуряват достъп до Стария град. Двете най-важни – Яфеската и Дамаската – въвеждат в един лабиринт от алеи и отличителни гледки, звуци и миризми на четири етнически района и техните пазари: Мюсюлманският (най-големият), Християнският, Арменският и Еврейският квартал. Западната стена (Стената на плача), последната останка от стените, които обграждат и подпират Храмовия хълм и най-свещеното място за молитва в еврейския свят. Опитайте да бъдете тук, когато ортодоксални евреи приветстват Шабат с молитва, песни и танци, докато слънцето залязва всеки петък вечер и то става синагога на открито. Всяка година десетки хиляди християнски поклонници следват Виа Долороза покрай спиранията по Кръстния път, за който се смята, че Христос е извървял, носейки своя кръст за разпъването си на него. Извисяваща се над Разпятието (библейската Голгота), Църквата на Светия гроб е най-свещеното място за християните, тъй като обхваща местата, където Христос е разпънат на кръст, погребан е и е възкръснал.

Стената на плача и Омаровата джамия

След един ден, прекаран в бродене из лабиринта на пазара в Християнския квартал - богат на аромати от подправки и цвърчащ шашлик, няма по-добър отход от този да се отпуснете край някоя от пластмасовите маси на „Абу Шукри“, за да опитате от неговия хумус. Всеки в Израел започва храненето си с хумус (смачан нахут, подправен с тахан, паста от сусамово семе) и на никой не му омръзва нещо толкова просто и вкусно.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2019 година

Божия църква
„Дом на радост“
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
 * * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
 ул. „Кирил и Методий“ 16
 Тел.: (02) 9973307
 e-mail: milchot@yahoo.com
 Гл. редактор: Ани Тотева
 Вестникът се издържа от
 волни пожертвования.

Банкова сметка:
 Райфайзенбанк, гр. София
 ул. „Гогол“ 18-20
 IBAN: BG82RZBB9155
 1000675428
 Предпечатна подготовка
 ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник **Божие Слово**
 във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
 Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2019 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници